

MASneep, gehouden te Bedum, 11.09.2022

Votum en zegengroet

Psalm 120:1,2

Gebed

Schriftlezing Jacobus 3:1–12

Psalm 34:5,6

Tekst **HC Zondag 43**

Bediening van het Woord

Psalm 140:1,2,4,10

Geloofsbelijdenis

Psalm 40:4

Dankgebed

Collecte

Psalm 36:1,3

Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Jongens en meisjes, moet je het even voorstellen, je hebt keelpijn en je gaat daarmee naar de dokter...

Je komt bij de dokter en zegt, "ik heb keelpijn". En de dokter zegt: "doe je mond maar even open", en: "steek je tong maar even uit."

Gemeente, dat is wat ik u vanmiddag ga vragen, namens de HEERE, onder de verkondiging van het 9^e gebod.

"Steek u tong maar even uit". Figuurlijk natuurlijk.

Het 9^e gebod gaat over het gebruik van onze tong. Over ons spreken.

Ons spreken tegen God.

Ons spreken in het bijzonder tegen onze naaste.

Gemeente, wat is het een wonder dat de Heere ons niet alleen een **tong** heeft gegeven, maar ook op zo'n manier dat wij ermee kunnen praten.

Dat wij een tong hebben gekregen allereerst om **God** te loven en **Hem** te prijzen!

En vervolgens ook onze naaste toe te rusten en lief te hebben.

En goed te spreken over onze naaste.

Maar wat gaat er veel mis hè, met onze tong...

Gemeente, we gaan luisteren naar het 9e gebod, waarin de Heere ons gaat onderwijzen, gaat ontdekken, aan het gebruik van onze tong.

En het zal ontdekkend zijn, soms ook misschien wel schokkend, als je je eigen leven legt naast het Woord van God.

Thema: Het 9e gebod en onze tong

Onze tong is,

- 1) Ontembaar voor ons mensen**
- 2) Tembaar door Gods genade**

1. Ontembaar voor ons mensen

Onze tong.

Johannes Calvijn schrijft bij de tekst uit Jacobus 3, 'onze tong, het is maar een klein lapje vlees, maar wat is die tong tot machtige dingen in staat'.

Jacobus gebruikt twee beelden om de macht van onze tong naar voren te brengen.

Allereerst een bit, bij een paard in z'n bek.

Een bit, een ijzeren staafje wat je tussen het gebit van een paard plaats, en aan het bit zitten dan de teugels vast, en via dat kleine staafje in de bek van dat paard, wordt heel dat sterke lichaam van een paard bestuurd, beheerst. Dat is onvoorstelbaar.

Of wat dacht u van een roer van een schip.

Een kapitein van het schip, een schipper, die kan zo'n schip besturen met een heel klein roer. Hij kan zo'n schip leiden door grote, geweldige stormen. Door winden, door ruwe stormen, maar het schip dat doet wat het roer aangeeft.

En zo schrijft Jacobus 'zo heeft de tong, hoe klein ook, grote macht'.

Wat kunnen de woorden die van onze tong rollen veel impact hebben, grote gevolgen hebben. Ten goede, maar ook ten kwade.

Door haar loven wij God de Vader.

Maar door haar vervloeken wij de mensen die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. 'Uit diezelfde mond', schrijft Jacobus in vers 9, 'komen zegen en vervloeking voort'.

Gemeente, en dat is toch ook zo?

Hoe vaak gebeurt het niet dat wij hier in de kerk zitten, of waar ook maar, dat je God van harte looft en dat je Hem prijst.

Dat je misschien straks ook zingt, "o HEERE, bij U is de Levensbron, Uw licht doet klaarder dan de zon ons 't ware licht aanschouwen", en je bent er vol van.

Maar je bent nog geen 2 minuten uit de kerk, of een roddel rolt over je tong, je zegt wat kwaads over een ander.

Zegen en vloek, het zit soms zo dicht bij elkaar.

Dat zit 'm niet in de tong op zichzelf.

Net als een paard of een schip niet naar rechts of links gaat door dat het bit op zichzelf, of door het roer op zichzelf.

Nee, die woorden, en dat roer, en dat bit dat wordt bestuurd door iemand, dat is het geheim.

Onze tong wordt bestuurd vanuit ons hart.

“Uit de overvloed van het hart spreekt de mond”, zegt de Heere Jezus.
Wat van onze tong komt, daarin wordt zichtbaar wat er leeft in ons binnenste.

Jongens en meisjes, zijn jullie wel eens bij de DoeZoo, een insectenboederij geweest?
Als je nou nooit bij de DoeZoo bent geweest, misschien ben je wel bij het circus geweest.
Misschien is bij ook aan jouw wel eens gevraagd of je even zo’n slang om je nek wil leggen.
Knap als je dat durft!

Dat je echt zo’n slang, zo sterke slang kan temmen hè.
Of het Dolfinarium, wat kunnen ze daar knap zeeleeuwen en dolfijnen temmen.
Die dolfijnen die doen proces wat de badmeester zegt.
Die blaast op een fluitje, en daar gaan ze.
Het wat dacht je van het circus. Leeuwen, olifanten die rondjes draaien.
De grootste en meest gevaarlijke dieren kunnen wij mensen temmen, dat zegt Jacobus.

Maar de tong?
Dat lukt ons niet.
Onze tong in bedwang houden, dat krijgen we niet voor elkaar.

Je bent in gesprek met iemand, je hebt op zich een goed gesprek, en voor je het weet, floep je er weer wat uit, iets negatiefs vaak, over een ander.
En achteraf heb je er spijt van. “Waarom moest ik dat nou weer zeggen”?

Als we eerlijk zijn, als we daar wat over nadenken, dan is dat toch wel vaak iets negatiefs zeggen over een ander. Dan hebben we het over roddelen.
Dan doe je dat vaak om jezelf omhoog te halen.
Je duwt een ander naar beneden, en je laat zien hoe geweldig jij dan wel doet, of bent.
Dat jij het wel goed doet, snapt.

Hoogmoed gemeente.
Het zit echt in ons allemaal, hoogmoed.

Onze tong, dat kleine stukje vlees in toom houden, wie van ons is daartoe in staat?
Jacobus die zegt in het derde hoofdstuk, vers 8, -in vers 7 zegt hij dat al die grote bijzondere dieren die worden door ons getemd-, maar ‘de tong kan geen mens temmen.
Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif’.

Onze tong vol dodelijk gif.
Gemeente, je moet daarbij onherroepelijk denken aan een slang, u niet?
Een tong van een slang, gespleten tong, vol dodelijk gif.
Dan moet je ook denken aan het paradijs.

Op het moment in het paradijs toen er **alleen** nog maar waarheid gesproken was, door Adam en Eva. Met hun tong loofden zij God, ze prijsden Hem.

Met hun tong bouwden ze elkaar op, man en manin, het was een geweldig huwelijk wat ze hadden, er kwam geen onvertogen woord uit.
Daar werd niet geruzied, kwamen geen verwijten van Adam naar Eva, en andersom.
Ze mochten met God praten. God zocht hen op in de avondkoelte.
Ze konden praten met de HEERE over al dat heerlijk waar ze van mochten genieten, wat ze mochten onderhouden en bewaren.

Tot de duivel kwam... die een slang gebruikte om met het dodelijke gif van een leugenwoord ons mensen te vergiftigen. "Is het zo dat God gezegd heeft..."

En we zijn erin mee gegaan, in die leugen, in dat lasteren, in het in twijfel trekken van het Woord van God.

"Hij had dat niet gezegd, is het zo...?"

Het was maar een klein vonkje gemeente, wat de slang daar deed, wat de duivel deed.
Het was een klein vonkje maar heeft heel de wereld in vuur en vlam gezet sindsdien.
Het is onze eigen schuld, maar sindsdien, is daar de leugen gekomen.
Is ons denken, is ons spreken vaak vol leugen.
Sinds die tijd is de tong een vuur, een wereld van ongerechtigheid.
"Onze tong is het die onze levensloop vanaf het begin in vlam zet", zegt Jacobus.

En van jongs af aan is het merkbaar, wat kunnen kleine kinderen liegen en bedriegen.
Toch jongens en meisjes? Of heb je nog nooit gelogen?
Ja toch. Ja, wij allemaal, echt waar.
Van jongs af aan merken we het al, wij zijn in zonden ontvangen en geboren.

Jongens en meisjes, wat kunnen kinderen ook op het schoolplein lelijk praten over anderen.

"Die mag niet mee doen hoor, die mag niet meedoen!" Zulk soort dingetjes.
Liegen, bedriegen, roddelen, kwaadspreken.

Gemeente, wat wordt er geroddeld in bejaardentehuizen.

Op koffieochtenden.

Wat wordt er geroddeld en kwaad gesproken op Bijbelstudieverenigingen, in huiskamers.

Het is van jongs af aan, tot het einde toe van ons leven.

De leugen is sinds onze val in zonde, overal. Het is verwoestend aanwezig.

Hoeveel wordt er niet gelogen in de politiek.

We weten tegenwoordig niet meer wat waarheid is, die liegt, die liegt, en iedereen zegt, "nee hoor, ik heb gelijk".

Wij weten het niet, soms ligt de waarheid ook in het midden, wie zal het zeggen.

Wat wordt er gelogen in de journalistiek.

Wat wordt er gelogen in het bedrijfsleven.

Wat wordt er gelogen overal.

Buiten de kerk, maar ook in de kerk.

Op kerkelijke vergaderingen, op vereniging, onderlinge gesprekken.

En de schade gemeente, die ons liegen, die ons spreken over anderen, ons kwaadspreken, aan kan richten, dat kan zo verwoestend zijn.

Het scheidt wantrouwen, ook in de kerk.

Ik merk het ook wel eens, als het gaat om besluiten van meerdere vergaderingen, dat je dan wel eens hoort, "ze zullen dit of dat wel gedacht hebben, en daarom is het zus en zo besloten.

Een kleine lastering, kan grote gevolgen hebben.

Een roddel gaat zijn eigen leven leiden.

Iets kan uitgroeien, tot iets dat iemand z'n leven lang achtervolgd.

Gemeente, dit is nou één van de redenen waarom God in het 9e gebod ons regels geeft, ons Zijn wet geeft, juist om onze naaste te beschermen.

God wil ons beschermen tegen al dat kwaad wat leeft in ons hart.

En de Catechismus die werkt het ook heel gedetailleerd uit in antwoord 112.

'Wat eist God in het 9e gebod?

Dan komt het; 'dat ik tegen niemand een vals getuigenis afleg, dat ik niemands woorden verdraai, dat ik geen kwaadspreken of lasteraar ben, dat ik ook niemand lichtvaardig en overhoord vooroordeel of help veroordelen. Maar dat ik alle liegen en bedriegen als echt duivelswerk vermijdt'.

Een hele gedetailleerde opsomming, en dan hebben we het nog niet eens gehad over het positieve. Daar komen we natuurlijk nog wel over te spreken.

Vals getuigenis afleggen, in de eerste plaats tegen God, want we kunnen ook tegen God liegen. Maar ook tegen je naaste.

Iemands woorden verdraaien. Dat is dat je een draai geeft aan iemands woorden.

We kunnen vaak heel selectief luisteren, zijn we heel goed in.

Je luistert selectief naar een preek.

Of gewoon naar wat iemand anders jou verteld, want je hebt eigenlijk al wel een vooroordeel.

Bevooroordeeld luisteren. Waardoor je iemand iets laat zeggen, wat hij niet bedoeld heeft met zijn woorden.

Of dat je woorden uit het verband haalt waarin het gezegd is, uit de context haalt.

Dat je iemand net even net niet goed citeert, zodat je iemand laat zeggen, wat jij wil, dat hij zegt.

Ik hoorde een anekdote, -gaat over het juiste citeren van iemand, de juiste klemtoon leggen-.

Het was bij kinderen op school, was rond Sinterklaas, ze hadden heel veel pepernoten gekregen, en de juf had gezegd, "als jullie zoveel pepernoten eten, hoef je thuis niet meer te eten". Met andere woorden, je moet niet zoveel pepernoten eten.

Maar de kinderen kwamen thuis een hadden gezegd "ik hoef niet meer te eten".

Die legden de klemtoon net even verkeerd.

Snapt u, zo kan het ook soms zo gaan bij ons.

Iemand zegt wat, en jij legt de klemtoon leg je verkeerd, en het wordt een heel ander

verhaal.

Kwaadspreken, zijn we ook goed in.

“Heb je het al gehoord, heb je het gehoord? Van die en die. Erg hè, dat is erg”.

“En weet je het, van hem en van haar. Had jij het verwacht, ik had het niet verwacht. Het is toch wat, het is toch wat”.

En voor je het weet gemeente, gaat iemand tijdens de koffie eens effe lekker over de tong. Wordt het kwaad doorverteld en besproken.

Dat is roddelen.

Soms hebben we niet eens door dat we het doen, dat we aan het roddelen zijn.

Kwaadspreken, en weet u, als we er ons soms wel van bewust zijn, dat we wel kwaadspreken, of roddelen over iemand, dan zijn we er ook heel goed in om achteraf het goed te praten voor onszelf, dat je beste goede argument had om dat kwaad over iemand toch wel even te vertellen.

“Want het is toch waar wat we verteld hebben over hem of haar. Het was toch waar. Dat is waarheid, dat mag ik toch vertellen?”

Nee, nee, dat mag je niet vertellen.

Of, “ik moest het toch even aan iemand kwijt?”

Nee.

Als je het echt kwijt wil, dan moet je het bij de Heere neerleggen.

Als je de zonde van een ander echt erg vindt, dan zeg je het niet tegen iemand **anders**, dan zeg je het tegen de HEERE.

Lasteren, onwaarheden vertellen over iemand.

Iemand lichtvaardig of onverhoord veroordelen.

Internet draagt er ook aan bij, aan het onverhoord veroordelen, een mening is zo op het internet geslingerd. Of WhatsApp, of waar dan ook.

Je hoort ergens iets, je leest wat, maar voordat je echt goed geluisterd hebt, de dingen overwogen hebt, heb jij al lang je oordeel geveld.

Gaat ook in de kerk vaak zo.

Gemeente, wat een verwoestende werking hebben deze zonde tegen het 9^e gebod, in de samenleving, in de kerk, op kerkelijke vergaderingen, tussen broeders en zusters in de gemeente, binnen families.

Met als gevolg, onderling wantrouwen, onrust, verstoorde verhoudingen, en beschadigde naaste.

De HEERE God die heeft het beste met ons voor, de HEERE God heeft het beste met onze naaste voor.

Het zijn Zijn schepselen.

God die wil dat wij vanuit Zijn liefde leven, Hij wil dat wij onze naaste liefhebben als onszelf. En wat hebben wij onszelf lief.

Dat is trouwens ook goed, je moet jezelf ook lief hebben.

God verbiedt ons om door al deze zonde, onze naaste kapot te maken.

De HEERE neemt het ook heel hoog op, als wij dat doen.

Het is een gruwel in de ogen van de HEERE.

Dat kunt u meerdere keren vinden, met name in het boek van de Spreuken, dat juist dat roddelen, het kwaadspreken, dat dat een gruwel is in de ogen van de HEERE.

Het is, als God ons zo hoort praten, tegen en over onze naaste, wat moet Hij dan wel niet denken?

Nou, gemeente, de Heere **vertoont** Zich daarover.

Als u denkt dat u aan de telefoon zit saampjes, en alles kan delen, ook het geroddel; de Heere die is de stille Getuige, en Hij hoort ons praten, en Hij vertoont zich er over.

Als wij dat doen, dan zijn we bezig met duivelswerk, dat zegt de Catechismus.

Duivelswerk.

Vuur van onze tong, waarmee wij zulke zonden doen, wordt ontstoken van de hel, schrijft Jacobus.

Als wij dus zondigen tegen dit gebod, om het met Jacobus te zeggen, wat doen wij dan?

Dan verspreiden wij het vuur van de hel.

En we doen het allemaal in meer of mindere mate. Want onze tong is ontembaar.

Gemeente, de HEERE God die roept ons in het 9e gebod op, om in ons christen leven, in het leven van dankbaarheid, -want daar zijn we aangekomen, in het leven van de dankbaarheid- dat wij al dat liegen, dat wij al dat kwaadspreken, dat wij al dat geklets en geroddel als écht duivelswerk **vermijden**.

Tenminste, als ik niet de zware toorn van God op mij laden wil, en wie wil dat gemeente? Wie van ons vanmiddag wil de zware toorn van God op zich laden, niemand toch!?

Dan moeten we stoppen met roddelen, stoppen met kwaadspreken, maar het goede vertellen over onze naaste.

Dat is trouwens nog wel wat, vindt u niet? Dat de Catechismus het zo zegt, 'de zware toorn van God'.

Misschien dat u denkt, 'nou, poeh dat is wel heel zwaar...'

En toch is het zo.

Maar waarom tilt God nu zo zwaar aan deze zonde?

Dat komt omdat onze naaste het beeld van God is.

Het kwaadspreken, het lasteren van onze medemens, als beelddrager van God, is dan niet alleen, een zeg maar, omlaag halen van onze naaste, van een schepsel, maar je onteert God.

En daarom is de zonde tegen het 9^e gebod niet alleen een zonde tegen onze naaste, maar ook een zonde tegen de **Schepper** van onze naaste, God.

En dáárom vertoont God zich zo.

Als jij Zijn schepsel zó naar beneden haalt, als je er zó lelijk over praat!

Laten we over deze dingen niet te gemakkelijk denken, dat je denkt, heel de wereld roddelt, iedereen roddelt wel eens.

Jacobus die schrijft in deze zelfde brief, in hoofdstuk 1: 26, 'als iemand onder u denkt dat hij godsdienstig is, en hij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, dan is zijn godsdienst zinloos'.

Ik zal het proberen om het even concreet te maken.

Als jij twee keer naar de kerk gaat, als je zuiver bent in de leer, en daar waarde aan hecht, als je trouw je VVB betaalt, als je lid bent van de Bijbelstudievereniging, kijk dan heb je een goed godsdienstig leven.

Maar als jij vervolgens je tong niet in toom houdt, dan zegt de Heere hier: dan is echt je godsdienst compleet waardeloos, heeft het nul waarde voor Mij.

“Ja”, zegt iemand, “maar we hebben net ook gehoord dat **niemand** zijn tong in toom kan houden. Is dan al ons dienen, met alle goede bedoelingen, is dat dan zinloos voor God? En wat heeft het dan überhaupt nog voor zin gemeente, om Gods Woord te horen over het 9^e gebod, als we onze tong toch niet kunnen temmen, dan kunnen we ‘m er beter uit halen.

Als we niet aan de eis van God kunnen voldoen, en dan hebben we het tot nu toe nog alleen maar gaat over het over negatieve, nog niet eens over het positieve, waartoe God in het gebod oproept. Namelijk dat we de waarheid liefhebben, dat we geen kwaad, maar alleen maar goede dingen doorvertellen over ons naaste. Wat is dat soms moeilijk”.

Als het gaat om het 9^e gebod gemeente, wat hebben we gezegd in dit leven, over onszelf, over een ander, het positieve over onze naaste, wat hebben we nagelaten om te zeggen.

Weet u, we hebben allemaal schuld, we staan echt allemaal schuldig voor God.

Inderdaad, wij kunnen onze tong niet zelf temmen.

Als God in Zijn liefde, in Zijn waarheid ons niet tegemoet zou komen, dan zouden we allemaal ons de hel in liegen.

Maar onze tong is tembaar, door Gods genade.

Er is er Eén gemeente, die het wel kan. En het ook bij ons, in ons leven wil doen, en ons daarin wil helpen. Dat is de Heere Jezus.

De Heere Jezus Christus.

2. Tembaar door Gods genade

Gemeente, hoeveel valse getuigen zijn er niet tegen Hem opgestaan!

Lasteringen, Hij heeft ze zwijgend ondergaan.

Ze hebben Zijn woorden verdraaid.

Hij heeft het kwaad ondergaan, Hij heeft nooit terug gescholden, Hij heeft nooit één woord kwaad gesproken over het kwaad wat Hij zag bij een ander, nooit!

De Heere Jezus heeft in alles de waarheid gesproken, staande voor Pontius Pilatus heeft Hij de goede belijdenis gesproken.

En door een onwaarheid, door de leugen, is Hij veroordeeld.

De Heere Jezus is zelfs gestorven voor de waarheid.

Dat er redding is, voor eenieder die in Hem gelooft.

Hij is gestorven voor de waarheid, Hij is voor ons gestorven aan het kruis, zodat wij, leugenaars, roddelaars, kwaadsprekers, zo dat wij geloven en tot bekering zouden komen, en de Heere Jezus en God zouden liefhebben, en onze naaste.

Als wij nou vanmiddag horen dat we schuldig staan, waar zouden we dan heen moeten?
Naar de Heere Jezus!
We moeten vluchten, elke keer weer tot Hem.

Wat hebben wij dus nodig om onze tong te temmen?

Genade!

Genade alleen!

Genade, die ons door de liefde, de verbondenheid geeft aan Christus, waardoor je in verbondenheid aan Christus, -want je bent door Hem verlost, we zitten nu in de dankbaarheid-, dat je er naar gaat verlangen, om weerstand te bieden aan de duivel. En dat je tegelijkertijd tot God nadert, dat je je geroepen weet ook tot het positieve in dit gebod.

Dus niet alleen het negatieve niet, maar ook tot het positieve wel.

Dat je oprecht spreekt en belijdt. Dat je Christus belijdt.

Dat je de waarheid liefhebt, dat je de eer en de goede naam van je naaste zoveel je kan verdedigd en bevordert.

Dat je straks op het kerkplein zegt, "heb je het al gehoord over die en die, die heeft zó iets goeds gedaan, wat een geweldige kerel is dat, wat een geweldige zuster, wat mogen we daar dankbaar waarvoor wezen".

Positieve dingen.

Is er dan nooit iets aan te merken op iemand, en mag je dat nooit zeggen?

Oh ja, maar niet tegen een ander. Tegen diegene zelf, in alle liefde, in alle eerlijkheid ook, mag je dingen best aan de orde stellen.

Gemeente, wij hebben dus Christus nodig.

Wij hebben Zijn volmaakte gehoorzaamheid nodig.

Wij hebben Zijn bloed nodig.

We hebben Zijn Heilige Geest nodig, waardoor wij ook naar dit gebod gaan leven.

Om zo van de Here Jezus ook te leren, om Hem te volgen.

Wat was de Heere Jezus voorzichtig met Zijn oordelen, denk even aan de overspelige vrouw.

Ze stonden klaar met de stenen in hun hand. Maar de Heere Jezus die veroordeelt haar niet. En Hij legt wel de vinger bij de zere plek. En al die Farizeeën die gaan één voor één weg. Want ze weten best wel waar het aan schort, 'wie zonder zonde is werpe de eerste steen', en dan blijft de ene vrouw over.

En wat zegt de Heere Jezus dan? Hij stuurt haar weg, en Hij zegt, "zondig vanaf nu niet meer".

Dat is voorzichtig in het oordeel, zonder dat je de dingen onder het tapijt veegt.

Gemeente, waar de liefde regeert, waar de liefde tot God gevonden wordt, dáár wordt de waarheid ook geliefd. En dan worden we ook huiverig om iets kwaads over onze naaste te zeggen.

Dan wordt het ook je verlangen om de eer en de goede naam van je naaste zoveel mogelijk te verdedigen en te bevorderen.

Oh ja, weet u, dan struikelen wij nog vaak.

Als iemand niet in woorden struikelt, dan is die een volmaakte man, een volmaakte vrouw, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden.

En dat zijn we niet.

Ook in het leven van de dankbaarheid dan struikelen wij nog zo vaak in ons spreken.

En dat het gebed daarom van eenieder van ons daarom toch wel mag zijn, "Heere, leer mij Uw waarheid, allereerst de waarheid over mijzelf.

Leert U mij mijn leugenachtigheid zien. Leert U mij zien hoe vaak ik roddel, terwijl ik het zelf niet eens door heb.

Temt U mijn tong HEERE in mijn spreken over de naaste, en vernieuwt U mijn tong, zodat ik niet roddel, niet kwaadspreek, maar de eer en de goede naam van mijn naaste zoveel als ik kan, verdedig en bevorder".

Gebed om vergeving, niet op grond van ons, maar op grond van de Heere Jezus Christus.

Wie zich zo klein maakt voor God, -en wat ik nu zeg dat kunt u vinden in Jacobus 4-, wie zich zo klein maakt voor God, die zal door God verhoogd worden.

Want God, onze God is een God die niet liegen kan.

God is betrouwbaar.

God zal Zijn waarheid nimmer krenken, maar eeuwig Zijn verbond gedenken.

En daarom, omdat dát zo is, keert Hij Zich tegen de hoogmoedige, tegen de lasteraars, tegen de roddelaars, die zich niet willen bekeren.

Buiten de kerk, maar ook in de kerk.

Zinloos is dan je godsdienst.

Ook leugenaars gemeente, die daarin volharden, zullen het Nieuwe Jeruzalem niet binnenkomen.

Maar, aan nederigen geeft de HEERE genade.

Genade op genade.

Om Christus wil alleen, die de waarheid was, en is, en zal zijn.

AMEN